

Huwelijk, wat zegt de Bijbel.

door H.A.Herbold

Inleiding.

Enkele uitspraken over het huwelijk om over na te denken:

- Het huwelijk is een overeenkomst tussen twee mensen die graag willen vergeven.
- Het huwelijk is een verbond tussen één man en één vrouw voor het leven, alleen de dood kan hen scheiden.
- Het huwelijk is, twee mensen tussen wie liefde bestaat. Zij vormen een verbond en als God partij is in dit verbond ontstaat er een onverbreeklijk geheel.
- Twee zijn beter dan één, omdat zij een goede beloning hebben bij hun zwoegen. Want indien zij vallen, dan richt de een de ander weer op, maar wee de éne, die valt zonder dat een metgezel hem opricht. ook indien er twee neerliggen zullen zij warm worden, maar hoe zal één alleen warm worden? Kan iemand er één overweldigen, twee zullen tegenover hem kunnen standhouden en een drievoudig snoer wordt niet spoedig verbroken. Pred.4:9-12.

Laten we eerst eens kijken naar de oorsprong van het huwelijk. Het huwelijk moet wel een Goddelijk oorsprong hebben. In Hebr.13:4a lezen we de opdracht om het huwelijk in ere te houden. Indien het huwelijk van oorsprong een menselijke instelling zou zijn, dan is er geen reden dit zo in ere te houden. Heel veel menselijke wetten en regels zijn al lang vergeten of door de tand van de tijd aangetast. Maar dat wat God instelt is eeuwig en wordt niet door de tijd teniet gedaan. God nu stelde het eerste huwelijk tussen Adam en Eva in. Hij zag in Zijn grote wijsheid dat het niet goed was dat Adam alleen was en gaf hem Eva. Daarbij zag de mens dat zij een deel van hem was, God had haar uit zijn rib gebouwd en de Heer gaf hiermee het beginsel van het huwelijk aan, deelhebben aan elkaar. Adam noemde haar ook deel van zichzelf. (Gen.2:18-25) vers 23".."toen zeide de mens: Dit is nu eindelijk been van mijn gebeente en vlees van mijn vlees; deze zal mannin heten, omdat zij uit de man genomen is..."

Dit is nu de grondgedachte van het christelijk huwelijk namelijk: de eenwording (samenbinden) van 2 mensen (man en vrouw) die door God zijn samengebracht. (Matth.19:6 "..."wat God heeft samengevoegd..."")

Notitie: Het huwelijk is een duurzaam exclusief liefdesverbond tussen gelijkwaardige partners, dat leidt tot een zo groot mogelijke geestelijk en lichamelijk eenheid.

Het christelijk huwelijk betekent dus:

- Geestelijk samengevoegd door de Heer, aan elkaar gegeven worden.
- In lichamelijke zin, één vlees worden. (Gen.2:23,24)
- Er is een natuurlijke (vleselijke) eenwording, Lees Gen.3:16 over de begeerte van de vrouw en Gen. 2:24 over de begeerte van de man.
- Er is een geestelijk éénwording. Dit laatste is een groei proces welke voor een kind van God afhankelijk is van zijn groei naar Christus.
- De prediker in de Bijbel, spreekt i.v.m. die geestelijk éénwording, van een drievoudig snoer wat niet verbroken kan worden. (Pred.4:12)
- Geestelijke eenwording betekent, elkaar verstaan, aanvoelen, willen dienen, aanvaarden etc. Natuurlijk kunnen we dat nooit in voldoende mate in eigen kracht, maar dit is het werk van de Heilige Geest wat ook Zijn vernieuwend werk wil doen in ons huwelijk.

Notitie: Probeer nooit de ander te veranderen, omdat u zich een andere voorstelling van uw partner had gemaakt, dus uit een soort teleurstelling omdat de ander niet

aan ons verwachtingspatroon voldoet. Aanvaarding is de eerste voorwaarde tot het welslagen van ons huwelijk. Bidt de Heer liever: "Heer verander mij..".

Door God samengevoegd of niet.

Voor het welslagen van ons huwelijk is het belangrijk te weten dat God u heeft samengevoegd. God bracht Eva tot Adam.Gen.2:22 "..en Hij bracht haar tot de mens..."

Paulus gebied ons in 2 Kor.6:14, geen ongelijk juk aan te gaan met een ongelovige partner, want ..zo 'n huwelijksband is niet door God gesmeed.

De vraag die wel eens gesteld wordt is: "kan men in zo'n geval wel spreken van een echt huwelijk, dus als God het niet heeft samengevoegd en is scheiding dan geoorloofd"?

Het antwoordt zal duidelijk zijn: zonder op ons onderwerp vooruit te lopen kunnen we vaststellen dat het huwelijk wat door de wet is bekrachtigd altijd door God wordt erkend, want God heeft ook de overheden van ons land ingesteld (Lees Rom. 7:2 en 1 Kor.7:39) en dus is echtscheiding niet toelaatbaar (1 Kor.7:10-16) zelfs al is aan te nemen dat het huwelijk is gesloten buiten Gods wil.

Voorbeeld: Al hoewel het niet Gods wil was dat Israël zich een koning koos, stemde God daar toch mee in en erkende Hij het koningschap van Israël. (Lees 1 Sam.8:6-9/Ps.106:15). God laat soms toe dat we fouten maken, ondanks dat dit grote gevolgen kan hebben (Denk aan Jacob die z 'n vader bedroog). Zo is het vaak ook in een huwelijk gesloten buiten Gods wil. Christenen die het om welke reden dan ook overkomt, kunnen Bijbels gesproken niet maar gaan scheiden maar dienen God dagelijks om genade te bidden, want God is machtig zelfs het negatieve in ons leven te veranderen in iets positiefs.((Rom.8:28).

De huwelijksluiting voor de wet.

Het huwelijk zal altijd door de wet van het land bekrachtigd dienen te worden. God erkent de wet en de overheid zolang als die niet tegen Gods geboden ingaat. (Lees Rom.7:2 en Rom.13.1, 2)

"Want de gehuwde vrouw is door de wet aan de man gebonden, zolang deze leeft"
Rom. 7:2

"Ieder mens moet zich onderwerpen aan de overheden, die boven staan. Want er is geen overheid dan door God en die er zijn, zijn door God gesteld". Rom.13:1,2

Alleen als de wetten van het land tegen Gods geboden ingaan, dan moeten we God meer gehoorzamen dan mensen (Hand.4:19 en 5 :29). Mogelijk zal dit straks ook zo worden op 't vlak van het huwelijk, maar het kind van God zal er toch voor moeten waken zomaar samen te gaan wonen. Als de wettelijke huwelijksluiting vervalt, dan blijft nog altijd de huwelijksluiting in de gemeente

voor het aangezicht van God. In Matth..18:18 staat: “..Voorwaar Ik zeg u, al wat gij op aarde bindt, zal gebonden zijn in de hemel...” en Jezus sprak hier over de gemeente want in hetzelfde gedeelte staat: (vers.20) “Want waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden”. (Lees ook Mat.16:19)

Zolang het echter voor ons mogelijk is ons huwelijk eerst te laten bevestigen door de aardse wet, zullen we daar aan gevolg moeten geven. We hebben ook in dat opzicht een voorbeeld te zijn voor de wereld. God heeft dit ingesteld om ons te bewaren voor hoerij, waarop absoluut het oordeel van God komt.

Laat het begin van ons huwelijk altijd bij God zijn, zeg als een Mozes tegen God, “..als U niet meegaat, laat ons van hier niet optrekken..” (Ex.33:15). Wat moeten we in ons leven, zonder de zegen van God. Het is ook Bijbels en gezond om de huwelijkssluiting te vieren in de gemeente, temidden van de kinderen Gods, daar vinden we feitelijk onze echte familie leden.(Matth..12:46-50). Ook lezen we hoe het bruidspaar in Joh.2:2, Jezus en Zijn discipelen op de bruiloft had uitgenodigd en dit was maar goed ook want toen er een probleem kwam (de wijn raakte op) wist de Heer de oplossing te bieden.

Samenwonen, wat zegt de Bijbel.

Samenwonen, ongeacht de reden, is tegen de Bijbel en in Gods ogen hoerij. De enige basis waarop de seksualiteit geoorloofd is, is binnen de veilige grenzen van de huwelijksband. Buiten deze grens bedrijven we hoerij en door deze zonden stelt men zich buiten het koninkrijk Gods. (Lees Op.22:15 en 1 Thess.4:1-8).

In Deutr.22:13-15, 20-21 en 22-29, worden we ook gewaarschuwd voor de sexuele zonde en lezen wat er gebeurde in de tijd van de wet.

Deutr.22:13-15 en 20-21. De maagdelijkheid van een vrouw, op de dag dat ze huwde, was een voorwaarde tot het huwelijk. Het meisje kon gestenigd worden als bleek dat zij geen maagd meer was.

Reactie:Alhoewel we vandaag onder de genade leven en we niet gestenigd worden, geeft het wel aan hoezeer God sexualiteit buiten het huwelijk haat.

Deutr.22:22-29. Hier lezen we hoe een man en een vrouw moeten sterven door steniging, volgens de oude wet, omdat ze gemeenschap hebben gehad buiten het huwelijk en ook wanneer een man een meisje verkracht, moet hij in dit geval sterven.

Reactie: natuurlijk weten we ook dat Jezus de overspelige vrouw genade gaf, terwijl ze gestenigd moest worden (Joh.8). In feite gaf Jezus de vrouw niet wat ze verdiende, namelijk het oordeel, maar Hij gaf haar genade. Maar dat betekent echter niet dat Hij de zonde goedkeurde, want Hij zegt ook “..ga heen en zondig niet meer”.

Doel van het huwelijk.

1.Om elkaar tot steun te zijn in voor en tegenspoed. God zag dat de mens niet alleen moest zijn. (Gen.2:18) Voor alleenstaanden geldt dat zij mogen rekenen op God die voor ons meer wil zijn dan een huwelijkspartner (Hos.2:18 en 1 Kor.7:1, 2)

2.Om samen naar het voorbeeld van het hemelse huwelijk (Jezus en de gemeente) God te dienen en zo tot zegen te zijn voor elkaar en voor anderen. (Ef.5:32).

3.Om nageslacht te hebben Gen.1:27,28 is het eerste gebod in de Bijbel, de allereerste opdracht gaf Hij aan het eerste mensenvrouw, er staat namelijk letterlijk, *"En God schiep de mens naar zijn beeld; naar Gods beeld schiep Hij hen; man en vrouw schiep Hij hen. En God zegende hen en God zeide tot hen: Weest vruchtbaar en wordt talrijk;"*

De tendens van onze maatschappij is geen of minder kinderen per gezin te hebben. Het is goed om ook in deze zaken met God te raden te gaan en besef altijd dat wij niet moeten leven en denken als de wereld. Dat neemt niet weg dat ook wij verantwoording hebben voor onze kinderen en het dus goed is om wel overwogen een gezin te stichten. Het is niet verkeerd om aan "gezinsplanning " te doen d.w.z. het aantal kinderen en ook het tijdstip van hun komst biddend met de Heer te bespreken. Natuurlijk kan het ook nooit Gods bedoeling zijn dat de geboorte van kinderen ten kosten gaat van de lichamelijke of geestelijke gezondheid van de moeder. Daartegenover staat dat het vrijwillig en totaal afzien van kinderen (in een normaal gezin) bijvoorbeeld uit oogpunt van het maken van carrière, onBijbels is.

(Lees ook Ps.127:3b en 1 Tim.2:15).

Onderlinge verhoudingen in het huwelijk.

De plaats van de man in het huwelijk.

Gods Woord leert overduidelijk dat de man het hoofd is van het gezin en ook in het huwelijk. (Lees Efeze 5.22-24 en 1 Kor.11:3)

Wat is precies de betekenis hier van?

De man draagt in de eerste plaats de verantwoording voor zijn gezin ten aanzien van God. Hij is geroepen om zijn gezin te voeden en te koesteren, zowel in het geestelijke als in het materiële. (Ef.5:29, 26 en 27).

Doch, alhoewel de man het hoofd is, is hij nog niet "meer" in Gods ogen, als z'n vrouw en de overige gezinsleden. In 1 Kor.11:11 staat: *"En toch in de Here is evenmin de vrouw zonder de man iets als de man zonder de vrouw".*

In Gal.3:26-28 lezen we dat voor God man en vrouw gelijk is.

Hoe staat het dan met de verantwoordelijkheid van de man?

De man is het hoofd van zijn huwelijk en gezin, omdat God hem als eerste verantwoordelijk stelt voor 't welslagen van het huwelijk.

Voorbeeld: God riep na de zondeval eerst Adam ter verantwoording en dat terwijl Eva het eerst gezondigd had. (Gen.3:9-12)

Job offerde voor de zonden van zijn kinderen, hij voelde zich als vader medeverantwoordelijk voor hun zonden.(Job 1:5)

Deze verantwoording houdt in dat een man de houding van Christus in zijn huwelijk moet aannemen, dat wil zeggen een dienende houding. (Ef.5:25 en Joh.13:14,15) Een heerszuchtige en tirannieke houding van een man, is dus absoluut tegen de Bijbel. In 1 Petr.3:7 staat dat mannen verstandig moeten leven met hun vrouwen, als met broos vaatwerk,

"..Desgelijks gij mannen, leeft verstandig met uw vrouwen, als met brozer vaatwerk en bewijst haar eer, ...opdat uw gebeden niet belemmert worden", m.a.w. mannen moeten rekening houden met het meer gevoelige karakter van de vrouw en hun vrouwen niet beledigen of naar beneden halen, er staat "..bewijs haar eer". Doen we dat wel, dan zal het ons gebedsleven in de weg staan, er staat "opdat uw gebeden niet belemmerd worden". Dus onze houding in huis heeft rechtstreeks te maken met ons geestelijk contact met God.

Notitie.

Mannen die hun verantwoording wegschuiven in het leiding geven, zullen de oorzaak zijn dat hun vrouwen vaak ten onrechte te veel de leiding moeten nemen en zodoende het huwelijk ontwrichten.

Maar het belangrijkste is de verantwoording die mannen hebben ten aanzien van God. (1 Kor.11:3), mannen dienen voor te gaan in de geestelijke zaken in de gemeente en niet de vrouw.

De ander dienen in het huwelijk is niet alles goed vinden. Ware liefde verblijdt zich immers niet in de ongerechtigheid (1 Kor.13:6). Jezus wies zijn discipelen de voeten en deed dit ook van Judas, maar Hij sprak wel openlijk over zijn zonden. (Joh.13:10). Jezus dwong Judas echter nooit. Mannen moeten bij het zien van fouten ook beseffen dat zij niet een lijfeigene hebben, maar een vrouw met een eigen persoonlijkheid. Aan de andere kant, omdat we als man ten aanzien van God verantwoordelijk zijn, mogen we ook rekenen op Zijn wijsheid en hulp. (1 Petr.3:7 en Jac.1:5).

Mannen hebben de hoogste opdracht in 't huwelijk. De man is namelijk geroepen om "Jezus" voorbeeld in het liefhebben van zijn vrouw te volgen. Efeze 5:25 zegt: "*Mannen hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft*".

Zelfs als het gevoel ontbreekt ontslaat het ons niet van deze opdracht. Soms wordt er gezegd, "het voelt niet meer tussen ons". Maar in Ef.5:28 staat "*Zo zijn ook de mannen **verplicht** hun vrouw lief te hebben...*" Dus zelfs al voelt het niet meer zullen we moeten liefhebben en waar het om liefde gaat kunnen we altijd naar de bron van liefde en dat is God.

De plaats van de vrouw in het huwelijk.

Ondanks dat het soms een negatieve klank heeft, blijft het waar dat de Bijbel leert dat de vrouw in 't huwelijk onderdanigheid verschuldigd is aan de man. (Lees Ef.5:22 en 1 Petr.3:1) "*Vrouwen weest aan uw man onderdanig als aan de Here*" en "*Evenzo gij vrouwen, weest uw mannen onderdanig*".

De vrouw is onderdanig aan de man, d.w.z. zij draagt niet de eindverantwoording voor het gezin, maar haar man.

De geschiedenis leert echter dat deze z.g. onderdanigheid soms uitmondde in onderdrukking en dit kan nooit Gods bedoeling zijn geweest. Veeleer is hiermee het volgende bedoeld:

Als het gaat om belangrijke beslissingen in het huwelijk of gezin is de vrouw wel een gelijkwaardige gesprekspartner en een verstandige man zal ook rekening houden met de mening van z'n vrouw. De eindbeslissing is echter niet aan de vrouw maar aan de man, hij beslist want hij is ook voor God verantwoordelijk. Een vrouw die naar de Bijbel wil leven zal ook de man in het nemen van zijn verantwoordelijkheden niet in de weg moeten staan, dit ontwricht het gezin.

Voorbeeld:

Het is niet goed als de man op geregelde tijden gelijk met de andere gezinsleden, door zijn vrouw de les wordt gelezen. (Lees 1 Tim.2:12 waar Paulus verbiedt dat de vrouw leert, opdat ze niet over de man zal heersen). Soms is het voor een vrouw erg moeilijk dat niet te doen, vooral als er zoveel goede redenen zijn om die man eens even op zijn fouten te wijzen. De kunst die we in zo'n geval van de Heer moeten bidden is, om de man te corrigeren zonder over hem te heersen (1 Petr.3:4 "*met een stille geest*") en het gezin niet de indruk te geven dat de moeder alleen de leiding heeft, maar samen met de vader.

Onderdanigheid betekent niet dat de vrouw de man naar de ogen moet kijken en hem altijd gelijk moet geven. Het betekent veel meer dat ze niet verbaal tekeer moet gaan tegen haar man om gelijk te krijgen, dat maakt haar verre van het beeld van de Bruid van Christus, die Christus voor zich kiest.

Zeker is dat haar verantwoordelijkheid ten aanzien van de opvoeding van de kinderen gelijk is aan de man. Het is absoluut fout als de man de "straf" uitdeler wordt en de vrouw alleen maar een soort verklikster van de kinderen. Aan de andere kant dient de gelovige vrouw haar kinderen ook duidelijk te maken dat de vader het laatste woord heeft in belangrijke beslissingen en dus de leiding heeft in huis.

Al hoewel de plaats van de vrouw zeker niet boven de man is, maar onderdanig aan de man, is zij toch absoluut gelijkwaardig aan de man.(1 Kor.11:11,12) Haar functie is anders maar daarom is haar taak of plaats niet minder belangrijk. Elke vrouw heeft van God het vermogen in zich om de man in de positieve zin te stimuleren. Uiteraard kan ze hem ook negatief beïnvloeden, denk maar aan de vrouw van Achab, Izebel. Zij bracht Achab ertoe om Naboth te doden en hem zijn wijngaard af te nemen. (1 Kon.11:1-4).

De vrouw is ook de presentatie van de man (1 Kor.11:7b), "*..maar de vrouw is de heerlijkheid van de man..*". Wanneer een vrouw zich niet verzorgd en slordig gekleed gaat en daarbij vaak geen aandacht schenkt aan de kledij van de overige gezinsleden, zal het gehele gezin daarop aangezien worden. Zo ook als de vrouw het huis verwaarloost (Lees Spreuken 31:10/27).

7 punten: welke nodig zijn voor een gelukkig huwelijk.

- *1.Eerlijkheid en betrouwbaar..*
Wees altijd een open boek voor de ander. Huwelijks partners die tegen elkaar liegen spelen met vuur. Efeze 4:25 zegt "Legt daarom de leugen af en spreekt de waarheid, ieder met zijn naaste, omdat wij leden zijn van elkander".
Laat de ander van u op aan kunnen, dat wil zeggen, wat u zegt dat doet u ook.
- *2.Leer samen te bidden.*
Het is van groot belang dat huwelijkspartners met elkaar bidden en ook voor elkaar bidden. Er is niets wat zo enorm samenbindt als het gebed. Het beste is als beide leren om hardop voor elkaar te bidden en dit geldt uiteraard ook als het eens moeilijk gaat in de relatie. Jac.5 zegt "Bidt voor elkaar opdat gij genezing ontvangt...".
- *3.Heb aandacht voor elkaar.*
Communiceer veel en voor wie dat een probleem, probeer te praten. Heel veel problemen in relaties ontstaan doordat mensen niet of onvoldoende met elkaar praten. Neem tijd om naar elkaar te luisteren en wees geïnteresseerd in elkaar.In 1 Kor.12:26 staat dat wer als leden van het lichaam van Christus met elkaar meemoeten lijden en elkaar ook moet laten delen in de vreugde.
- *4.Tederheid.*
Tederheid en romantiek mag nooit ontbreken in een liefdesrelatie. In Efeze 5:29 staat dat de man z´n vrouw moet koesteren. Menige relatie is langzaam van alle glamour ontdaan, doordat er niets zachts meer overbleef, men gaat ruw met elkaar om en de liefde verdwijnt.
- *5.Waardering.*
Ieder mens heeft van tijd tot tijd een aanmoediging nodig. In een huwelijksrelatie zijn we er ook om elkaar dat te geven. Laat de ander merken dat je hetgeen hij of zij doet waardeert, dus dat het maar niet gewoon is dat de was gedaan wordt en het eten gekookt. In 1 Petr.3:7 staat dat mannen hun vrouwen "eer" moeten bewijzen, dat betekent zoveel als een schouder klopje.
- *6.Vrolijkheid.*
In Spreuken 17:22 staat,"een vrolijk hart bevordert de genezing, maar een verslagen geest doet het gebeente verdorren". Mensen die altijd

maar klagen en nooit eens een grapje maken, zijn een kwelling voor hun omgeving. Bidt van de Heer een vrolijk hart en leer om de ander op te beuren, dat zal de sfeer in uw relatie goed doen.

- *7. Wees bereid elkaar ook te dienen op het vlak van de sexualiteit. In een normale huwelijksrelatie hoort dit erbij en zijn we er niet in de eerste plaats om onszelf te dienen, maar altijd de ander. In Filip.2:3,4 staat "en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen".*

Sexualiteit.

Enkele uitspraken over sexualiteit, om over na te denken.

Sexualiteit is van God gegeven om de ander te dienen. Er is alleen succes als je beide bereid bent om te geven, te schenken.

De lichamelijke eenwording tussen een man en een vrouw binnen een liefdesrelatie is op zichzelf een geheimenis. Het is veel meer dan een geslachtsdaad, het is een ontmoeting van lichaam, ziel en geest.

De sexualiteit is een sterk bindmiddel en past daarom alleen in het huwelijk. Deel je de seksuele ervaring met meer dan één mens, dan verbleekt ze en raakt ze haar bindend vermogen kwijt.

*Sexualiteit wil zeggen, je bent er voor de ander. De Bijbel zegt het zo: "De vrouw heeft niet zelf over haar lichaam te beschikken, doch haar man en eveneens heeft de man niet zelf over zijn lichaam te beschikken doch zijn vrouw".
1 Kor.7:4.*

Notitie.

De sexualiteit behoort exclusief binnen de veilige grenzen van het huwelijk. Geslachtsgemeenschap voor het huwelijk, is absoluut in strijd met Gods wil.

Doel van de sexualiteit.

1. Voor het hebben van nageslacht. Het is Gods wil dat wij vruchtbaar zullen zijn (Gen.1:28) en het zogenaamd kinderloos blijven om financiële redenen is absoluut tegen de wil van God. Een oprecht wedergeboren kind van God moet instaat zijn, samen met de Heer een uitweg te vinden.

Daar staat tegenover dat geboortebeperving op welke wijze dan, niet per definitie in strijd hiermee. Het hangt af van onze motieven en God is de kenner van ons hart. In de wereld om ons heen wordt anti-conceptie veelal gebruikt om vrij sexueel verkeer mogelijk te maken. Op die manier kan men zonder de last van een relatie sexueel contact hebben en dit nu juist wat God afwijst, in dat geval is het motief absoluut onjuist.

2. De geslachtsdaad is ten diepste bedoeld om op een exclusieve manier uiting te geven aan de liefde en genegenheid die men voor elkaar heeft. Door lichamelijk

één te worden beleefd men die genegenheid op een exclusieve manier. Tevens vraagt dit vertrouwen en overgave aan elkaar. Het is het geheim wat je alleen met die ander deelt, ook dit is het doel van de seksualiteit. Vandaar ook dat overspel dit exclusief genieten van elkaar verbreekt, je hebt 't geheim niet meer met één persoon, het vertrouwen is weg.

Hoe staat het met onthouding?

De opvattingen in de wereld staan heel vaak lijnrecht op Gods opvattingen. Sexualiteit is nooit bedoeld door God om afgedwongen te worden. Soms kunnen er redenen zijn waarom onthouding, voor lange of korte tijd nodig is. Ik denk hierbij aan ziekten, ernstige problemen binnen de relatie of i.d.. Natuurlijk is het niet Gods bedoeling dan ons huwelijk degradeert tot een soort broer/zuster relatie, maar dat we elkaar zoveel als mogelijk tegemoet komen, maar soms kan het niet anders en is onthouding noodzakelijk. Lees hier ook over in 1 Kor.7:5, waar Paulus spreekt over onthouding. In zo'n situatie zal blijken hoe het werkelijk met onze liefde voor de ander gesteld is. Echte liefde zal namelijk ook instaat zijn in zo'n omstandigheid zichzelf weg te cijferen en op de ander te wachten. Soms is het zelf nodig om te vasten en te bidden, opdat er meer kracht zal zijn om de verleidingen die er zeker zijn, te overwinnen.

Natuurlijk is onthouding absoluut geboden als het betreft de periode voor het huwelijk. Het is raadzaam om samen een duidelijk afspraak hierover te maken en de verkering/verlovingstijd niet te lang te maken.

Enkele nuttige advisen met betrekking tot seksualiteit.

- Neem de tijd voor elkaar, leer van elkaar te genieten. Ook dit mag van God, Hij heeft ons de seksualiteit zelf geschonken. (Lees Spreuken 5:18,19)
- De satan heeft seksualiteit tot iets vulgairs gemaakt en probeert ons wijs te maken dat genieten hiervan verkeerd is, maar dit is absoluut één van zijn vele leugens.
- Leer naar elkaar te luisteren, ook op dit vlak, zodat je elkaar echt kunt dienen. Zeg nooit: "ik ben nu eenmaal zo en hij moet mij maar accepteren", dat is in ieder geval geen houding van iemand die de ander uit liefde wil dienen. Aan de andere kant, verwacht niet teveel van de ander, stel je eisen niet te hoog.
- Wees bereid om te wachten als de ander dat aangeeft om een bepaalde reden ook al kun je je daar moeilijk in vinden, dwing nooit dat maakt dingen kapot die soms weer moeilijk geheeld kunnen worden. Liefde heeft ook respect voor de ander.
- Probeer ruzie of onenigheid over dit gevoelige onderwerp te vermijden, wacht liever en bespreek het op een geschikter moment. Sexualiteit is te kostbaar, onenigheid hierover heeft vaak een diepere oorzaak die op een rustig moment beter bespreekbaar zijn.

Echtscheiding, wat zegt de Bijbel.

Inleiding

Voorop dient te staan dat God de echtscheiding haat. Mal.2:16 zegt “..Want ik haat de echtscheiding zegt de Here...”

(lees ook Ex.20:14). Bij de huwelijksluiting wordt al direct gezegd: “wat God heeft samengevoegd scheidde de mens niet” (Mat.19:6). Mocht er desondanks toch een scheiding hebben plaats gevonden, dan zal de weg van God in de eerste plaats op verzoening en herstel gericht zijn. Dit is een heel belangrijk uitgangspunt. (Lees 1 Kor.7:10,11)

“ Doch hun die getrouwd zijn beveel ik niet, maar de Here, dat een vrouw haar man **niet** mag verlaten, is dit **toch** gebeurd, dan moet zij **ongehuwd** blijven of zich met haar man **verzoenen**..” (Andersom geldt dit uiteraard ook).

Wanneer het twee kinderen van God zijn, is het feitelijk ondenkbaar dat men uiteengaat door hooglopende meningsverschillen. Zodra zij iets tegen elkaar hebben dienen zij niet te wachten totdat de zon ondergaat over hun toorn (Ef.4:26). Hoe moeilijk het ook is, toch zal een kind van God moeten vergeven (Mat.18:21, 22).

Maar we moge best eerlijk zijn, dit kan best wel eens erg moeilijk zijn. Er zijn mannen en vrouwen met een erg moeilijk karakter en sommige karakters zijn heel bijna onverenigbaar. In verband hiermee zeiden de discipelen tot Jezus in Mat.19:10 “..is het nog wel raadzaam om te trouwen..”

Daarom, voor een kind van God geldt dat hij of zij geen ondoordacht huwelijk moet aangaan, maar de dingen met God moet bespreken. Lees wat de Bijbel zegt over een kijfachtige huisvrouw. (Spr.21:9)

(Uiteraard geldt dit eveneens voor bijvoorbeeld een heerszuchtige man)

Soms kan de situatie zelfs zo hoog oplopen dat een scheiding de enige oplossing is. Maar, in zo ´n geval gebied

1 Kor.7:11,12 ons om ongehuwd te blijven. Waarom??

Omdat de Bijbel altijd weer hoopt op verzoening en herstel en dit is niet meer mogelijk als een van de partners weer trouwt. Gebeurt dit dan toch dan is sprake van de zonde van hoererij. Mat.19:9

“..doch wie zijn vrouw wegzendt om een andere reden dan hoererij en een andere trouwt pleegt echtbreuk..”.

Uit deze tekst verstaan we dat hoererij een reden is waarop de Bijbel ons toestaat om te scheiden. Het gaat hier in het grondwoord niet om één daad van overspel, maar een volharden in deze zonde. In dat geval is het niet mogelijk om bij de partner te blijven.

Laat ons eerst stilstaan bij echtscheiding door overspel.

God heeft van de oorsprong bedoeld dat het huwelijk onverbreekelijk zou zijn. Alleen de zonde bracht de dood en de dood kon die band verbreken. (1 Kor.7:39).

Volgens Lev.20:10, volgt in de oude bedeling op de zonde van overspel de dood en vandaar ook dat deze zonde ook de huwelijksband verbreekt.

Of: de echtbreker was voor God en de verlatene als een gestorvene.

"En een man, die echtbreuk pleegt met iemands vrouw, echtbreuk pleegt met de vrouw van zijn naaste, zal zeker ter dood gebracht worden, zowel de overspeler als de overspeelster".

In de dagen van Mozes was echter de echtscheiding, ondanks het gebod van God, een gewone zaak geworden. Mozes (dus niet God) heeft toen vanwege de menselijke zwakheid, toegestemd in het geven van een scheidbrief (Deutr.24:1-4). Jezus zette dit a.h.w. recht en noemt als grond voor echtscheiding alleen "hoererij". (Mat.19:3-10 en Mat.5:32).

De Farizeëen stelde de vraag of men z'n vrouw om allerlei redenen mocht verlaten, want dit gebeurde in die tijd.

Met "verlaten" werd bedoeld echtscheiden zodanig dat de ander vrij is om opnieuw te huwen. Jezus wijst dit alleen af en noemt de zonden van hoererij de enige grond, omdat dit betekent de schending van het heiligste vertrouwen dat mensen elkaar kunnen geven.

Hieruit volgen de volgende punten:

- Mat.19:3,9 toont aan dat het huwelijk nooit mag ontbonden worden om allerlei redenen. Is dit (wat tegen Gods wil is) toch gebeurd dan mogen de beide partners niet opnieuw huwen, want dan pleegt met echtbreuk. Immers het huwelijk bestaat nog voor God, zolang als de beide partners nog leven.
- De enige grond waarop God gelovigen toestaat om wel te scheiden is "hoererij". Omdat in dat geval de partner die zondigt als dood voor God is, het gaat hier dan uitdrukkelijk om hoererij en niet om één dat van overspel. Het woord wat Jezus gebruikt in Mat.19:9 is in de Griekse grondtekst "porneia" hetgeen betekent hoererij of ontucht. Het Griekse woord voor overspel is duidelijk anders namelijk "moicheia". Vaak worden Jezus woorden in Mat.5:27, 28 gebruikt om aan te tonen dat de partner dan toch een daad van overspel heeft begaan, door een andere vrouw met z'n ogen (gedachten) begeert te hebben. Dit is echter een pure leugen, iedereen weet dat Jezus in Mat.19 niet spreekt over geestelijke hoererij of ontrouw in de gedachten.
- Iedere echtscheiding van gelovigen die niet wegens hoererij plaats vindt is voor God als een niet ontbonden huwelijk. Om die reden: als zo iemand opnieuw trouwt pleegt hij of zij echtbreuk.

- Opnieuw trouwen is geen echtbreuk als het huwelijk vanwege hoererij ontbonden is. Het bewijs moet echter onomstotelijk vast staan. In dit geval is verzoening en herstel niet meer mogelijk, wanneer de schuldige partner (na herhaalde waarschuwingen) volhardt in die weg. Je kunt nu eenmaal niet samen blijven leven met een hoereerder (lees 1 Kor.5:11).

Conclusie.

Wanneer een christelijk huwelijk wordt ontbonden voor de wet, zonder dat er sprake is van hoererij, staat de Bijbel ons niet toe opnieuw te trouwen. De menselijke wetten heffen Gods Woord niet op.

Hoe te handelen bij een z.g. ongelijk juk, wat fout loopt.

De enige aanwijzingen die we daarover hebben vinden in 1 Kor.7:12-16. Paulus zegt daar dat wanneer we gehuwd zijn met een ongelovige partner (dus er is sprake van een ongelijk juk) en de ongelovige bewilligt uitdrukkelijk niet om bij ons te blijven, vanwege ons geloof. In dit geval is het beter om de ongelovige partner te laten gaan. Gezien het apostolisch gezag van Paulus mogen we dit Woord toch ook als van God zien. Gods Woord waarschuwt al tegen het aangaan van een ongelijk juk (2 Kor.6:14-18). Vandaar dat bij de keuze van de huwelijks kandidaat de eerste vraag moet zijn: "is hij of zij een echt kind van God"?

Wanneer echter een kind van God toch trouwt met een ongelovige partner, dan wil de Heer dat we in deze situatie berusten, ook al zou het samenleven met zo'n partner de nodige problemen geven. Nergens geeft de Bijbel ons een grond tot scheiden, zolang als de ongelovige partner erin berust met ons samen te gaan. Anders wordt het als de ongelovige van ons wil scheiden en dit bij herhaling kenbaar maakt. In dat geval is het soms raadzaam om hem of haar te laten gaan.

Let wel het initiatief mag nooit van de gelovige uitgaan, want God haat de echtscheiding. Wij zullen altijd bereid moeten zijn tot verzoenen.

Notities.

** Het gaat hier dus duidelijk niet om twee gelovige kinderen Gods. Voor kinderen Gods is echtscheiding nooit geoorloofd, dan alleen in geval van hoererij.*

** Als de scheiding toch heeft plaats gehad, op uitdrukkelijk verzoek van de ongelovige partner, dan is het zelfs onBijbels om na verloop van tijd weer terug te keren en gewoon weer te huwen, zonder dat die ander eerst tot bekering is gekomen. De partner is immers nog steeds ongelovig en Paulus waarschuwt ons geen ongelijk juk aan te gaan.*

Alleen... in dit geval is de gelovige partner niet zonder meer vrij om opnieuw te huwen met een ander.

** Zolang er nog een mogelijkheid is dat de ander zich zal bekeren en naar de gelovige partner terugkeert, zullen we daarop moeten wachten. Zodra we opnieuw huwen sluiten we de weg definitief af en dit is tegen Gods wil. Uiteraard gaat dit niet op, als de ongelovige partner wel een ander huwt. Daarmee wordt dan de mogelijkheid tot herstel afgesloten.*

*Als gemeente zullen we niet gemakkelijk tot het openbaar inzegenen van een tweede huwelijk (na een echtscheiding) overgaan. Het is vaak moeilijk voor een voorganger om te beoordelen of de echtscheiding op Bijbelse gronden geoorloofd was. **Het ligt natuurlijk anders als het gaat om twee mensen die in hun oud leven, toen ze niet bekeerd waren, gescheiden zijn.** Dan geldt: het oude is voorbij en het nieuwe is gekomen. (2 Kor.5:17)*

** In geval zullen gescheiden (gelovige) mensen nooit een geestelijk ambt in de gemeente kunnen bekleden zoals, voorganger of oudste. (1 Tim.3:2)
Er is verschil in zonden, sommige zonden hebben gevolgen. Denk bijvoorbeeld aan de zonde van David die in overspel viel met Bathseba. Het gevolg hiervan was, dat hij de tempel niet mocht bouwen.*

** Wanneer een persoon in overspel leeft, dus omgang heeft met een ander dan de wettig gehuwde, dan is het noodzakelijk dezulken van het Heilig Avondmaal te weren. Wel zullen we de persoon een kans moeten geven zich van deze zonde te bekeren, maar als blijkt dat men volhardt in het zondigen is dit noodzakelijk (1 Kor.10:14-22). Dit geldt uiteraard ook voor mensen die ongehuwd samenwonen en in geval van homofilie.*

Adviezen voor herstel bij huwelijks problemen.

- Het belangrijkste advies wat gegeven kan worden bij huwelijksproblemen is: leer elkaar te aanvaarden en niet in de eerste plaats te corrigeren naar het beeld wat men zelf in de gedachte heeft van die ander. (Rom.15:7) Dit vraagt soms de verbreking van ons eigen ik.
- Besef dat ware liefde meer is als verliefdheid, ware liefde is Gods liefde en deze is een dienende liefde en nooit een heersende. (Joh.13:1 en 4)
- Huwelijksgeluk komt nooit vanzelf, maar het is iets waar beide partners aan moeten werken, iedere dag opnieuw en soms moet je er zelfs voor vechten. (1 Petr.3:4 en 7)

Huwelijk of samenwonen!

Studie over het huwelijk versus samenwonen.

Er zijn vele volkeren en culturen, met de meest uiteenlopende opvattingen en religies. Door alle eeuwen heen is het huwelijk echter één van de gebeurtenissen die

alle volkeren en culturen gemeen hebben. De huwelijksceremonie mag dan verschillen, maar in alle culturen komt het huwelijk als een verbond tussen man en vrouw voor. Bij deze culturen is het huwelijk in het algemeen, niet alleen een aangelegenheid tussen de betreffende man en vrouw die gaan trouwen, maar ook tussen familie en familie, stammen en groepen. Kortom het huwelijk is een sociale aangelegenheid, waar de omgeving van de man en de vrouw bij betrokken zijn. Men kan spreken over "sociale controle", die in deze tijd veelal als een vieze uitdrukking gebruikt wordt. Maar we mogen ook wel eens spreken over de sociale bescherming van onze omgeving.

Door de eeuwen heen vindt het huwelijk tussen een jongen en een meisje plaats onder de zegen en de gelukwensen van de ouders, familie en kennissen, die daarbij ook een stukje zekerheid mee geven, waarop het jonge stel kan terugvallen als het huwelijksbootje in een storm zou komen.

Verbond.

In het Oude Testament komen we verschillende vormen van verbond tegen. Al deze verschillende vormen van verbond zijn opgegaan in het ene en ware Nieuwe Verbond, met uitzondering van het huwelijksverbond. In het Nieuwe Testament blijft het huwelijksverbond als een verbond dat op zichzelf staat gehandhaafd. Al vanaf "den beginne" leert de Bijbel ons: Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en zij zullen tot één vlees zijn. Gen. 2:24. Het huwelijk is een eenwording tussen man en vrouw; en ze worden "één vlees" genoemd. Dit is een instelling Gods, dat mogen we niet zomaar degenereren als een "boterbriefje". Ja, maar, merkt iemand op, toen gingen ze toch niet naar de burgerlijke stand om dat vast te laten leggen? Inderdaad, maar het huwelijk werd wel geregeld, met de families, dorpsgenoten en vrienden, onder getuigen. Het huwelijk werd altijd in de omgeving (familie etc.) bezegeld en was dan rechtsgeldig. In Amerika, een land met een westerse cultuur, gaat een stel dat wil trouwen ook niet naar de burgerlijke stand, maar wordt het huwelijk in een kerk voltrokken en is dan rechtsgeldig.

In de Bijbel zien we, dat de vader de bruid aan de bruidegom geeft, waarbij de bruidegom dan een bruidsschat aan de familie van de bruid geeft, als erkenning en bezegeling van het huwelijk. Het Hebreeuwse woord voor verbond is "berit" en dat komt van het Hebreeuws woord "bara" dat "eten" betekent. Met een maaltijd (bruiloft) werd het verbond afgesloten. In de Bijbel lezen we van huwelijksfeesten die zeven dagen duurde. In de Bijbel is het verboden dat een man en een vrouw buiten het huwelijk seksuele gemeenschap met elkaar hebben. Werd dit toch gedaan, dan moest het stel trouwen. "Wanneer iemand een maagd verleidt, die niet ondertrouwd is, en gemeenschap met haar heeft, dan zal hij haar tegen de volle bruidsprijs tot" vrouw nemen." (Ex 22:16)

In I Kor 6:16 zegt de Bijbel dat door seksuele gemeenschap man en vrouw "één lichaam" zijn. De seksuele eenwording is niet bedoeld als een tijdelijk genot, maar als ondersteuning van de eenwording tussen man en vrouw binnen het huwelijk. Seks is een privilege voor gehuwden. "Maar indien zij zich niet (seksueel) kunnen onthouden, dat zij trouwen; want het is beter te trouwen dan te branden". (I Kor 7:9 OV) Een huwelijk is een verbond tussen man en vrouw, tot de dood hen scheidt. "Zo zijn zij niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet." Mat 19:6.

In Mal. 2 lezen we: 13-16 " In de tweede plaats doet gij dit: gij bedekt met tranen het altaar des Heren, onder gewezen en gezocht, omdat Hij Zich niet meer tot het offer wendt, noch het uit uw hand aanneemt als Hem welgevallig. 14 En dan zegt gij: Waarom? Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is. 15 Niet één doet zo, die voldoende geest bezit, want wat zoekt die ene? Het zaad Gods. Weest dan op uw hoede voor uw hartstocht, en dat

men niet ontrouw worde aan de vrouw zijner jeugd. 16 Want Ik haat de echtscheiding, zegt de Here, de God van Israël, en dat men zijn gewaad met geweldpleging overdekt, zegt de Here der heerscharen. Daarom, weest op uw hoede voor uw hartstocht en weest niet ontrouw."

Dat was voor toen." Neen, dit geldt ook voor vandaag. Het Woord van God is voor eeuwig. Culturen en gewoonten kunnen veranderen, maar het Woord van God staat voor eeuwig vast. (Jes 40:8) Daar mogen wij ons leven naar richten. Daar staat God achter, en van daaruit mogen wij zegen en overwinning verwachten.

De proefperiode

Eén van de argumenten om te gaan samenwonen is, dat men eerst zekerheid wil hebben, alvorens men zich aan iemand wil binden. "Trouwen is zo definitief en brengt zoveel rompslomp mee, ook als het niet lukt, en men weer zou willen scheiden." Deze opmerking is een probleem binnen onze cultuur. Als men verkiest samen te wonen boven het huwelijk omdat het huwelijk te definitief is, geeft men aan: A. niet zoveel vertrouwen in de relatie te hebben. B. dat men waarschijnlijk twijfelt aan de zekerheid van zichzelf en/of de partner C. niet zoveel geloof meer te hechten aan een relatie voor het leven." Maar hoe dan als we niet meer voor elkaar voelen, moeten we dan toch bij elkaar blijven, en elkaars leven tot een hel maken?" De basis van een gezond huwelijk is liefde. Echte liefde is blijvend. Als liefde alleen maar gebaseerd is op een passie of een hartstocht, kan dat inderdaad problemen geven. Jezus geeft een mooi voorbeeld waarop liefde gefundeerd moet zijn: "gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht". Mark 12:30 Hij noemt vier pijlers:

1. Geheel uw hart (noem het hartstocht);
2. geheel uw ziel (noem hetgevoelens);
3. geheel uw verstand;
4. geheel uw kracht. Binnen een huwelijk kunnen zich momenten voordoen, dat (bijvoorbeeld) de hartstocht ver te zoeken is.

Maar daar zijn nog drie pijlers die het huwelijk overeind houden. Een drievoudig, of in dit geval een viervoudig snoer wordt niet gauw verbroken. Van een huwelijk, waar de zegen van de Heer op rust, mogen wij verwachten dat de hartstocht terug zal keren. The family that prays together, stays together! (de familie die samen bidt, zal samen blijven.) Een mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. (1 Thes 5:23) Laat deze drie elementen ook een rol spelen bij het zoeken van een juiste levenspartner. Geest: zoek een partner waar je één van geest mee

bent. Een spreekwoord zegt "Twee geloven op één kussen, daar slaapt de duivel tussen." Ziel: zie toe dat er ook een eenheid in gevoelens en streven is. Als in de verkeringstijd de bevestiging gekomen is van deze eenheid, zal de eenwording van het vlees binnen het huwelijk solide zijn. Nogmaals; een drievoudig snoer wordt niet snel verbroken.

Individualisme.

We leven tegenwoordig in een "Ik cultuur". We zijn eigen baas. Baas in eigen buik, over eigen toekomst, eigen voorkeur, eigen ik, want we leven in "de vrije tijd". De vrijheid is zo groot, dat als een zwangere vrouw abortus wil plegen, ze dat niet eens met de vader hoeft te bespreken want ze is immers baas in eigen buik!? Er zijn gevallen bekend, dat de man niet eens wist, dat de vrouw ooit zwanger was. Tussen haakjes, al zou de man het weten, dan nog is abortus provocatus een verwerpelijke zaak. Het is niet meer dan laffe moord plegen op het ongeborn kind, die zichzelf niet verweren kan. Het is maar bij een klein percentage, dat abortus uit levensbelang van de moeder toegepast wordt. Maar deze reden wordt wel vaak als argument gebruikt om abortus vrij te pleiten. Meestal gebeurt het omdat de baby "onze" komt. Ik geloof dat wij als volk en zeker onze wetgevers, die deze handeling gelegaliseerd hebben, hiervoor veel moeten verantwoorden tegenover onze Schepper. Het was een edelmoedig gebaar van de toenmalige koning Boudewijn van België, dat op de dag dat de abortuswet in België aangenomen werd, hij die dag geen koning was, omdat hij weigerde de abortuswet goed te keuren. Ook al is abortus dan zogenaamd gelegaliseerd, als Kerk van Jezus Christus, mogen wij dit niet goedkeuren en moeten wij ons daartegen verzetten. De vloek van een cultuur in verval is dat ze haar eigen kinderen dood. (vgl. Deut 28:53) De Bijbel geeft een verschil aan tussen vrijheid en losbandigheid. Verbondenheid met God geeft echte vrijheid, de vrijheid van de wereld brengt gebondenheid. Het "vrijheidsdenken" is mede oorzaak dat velen kiezen voor samenwonen. Wie wil zich nu nog binden? "Blijf vrij en zorg goed voor jezelf"; het toppunt van egoïsme. "Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen zelfzuchtig zijn..." 2 Tim 3:1

Financiële voordelen.

Naast de vrees om een vaste huwelijks verbintenis aan te gaan, zijn er ook die voor samenwonen kiezen vanwege de financiële voordelen die ze daarin zien. Denk bijvoorbeeld aan een weduwe en weduwnaar, die een dubbel inkomen ontvangen. Zou de weduwe en/of weduwnaar trouwen, dan verliest de persoon daarbij haar/zijn pensioen. Omdat dit een groot financieel probleem werd in onze samenleving, heeft de wetgever op dit gebied een alternatief gevonden: geregistreerd samenwonen. Deze wet geldt niet alleen voor samenwonende stellen, maar ook voor bijvoorbeeld twee familieleden of vrienden die samen één woning betrekken. Er wordt dan ook niet gesproken over "partner", maar over "huisgenoot". Nu zijn er stellen die met behoud van twee woningen, zogenaamd twee huishoudens, wel samenwonen, maar zich niet zodanig laten registreren, om hierdoor hun inkomen niet in gevaar te brengen. Dit kan dus uitgelegd worden als van twee walletjes eten. Naast de morele kant is hier tevens sprake van het plegen van fraude.

Het huwelijk wordt een nieuwe familie "Daarom zal de man zijn vader en moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen." Dit betekent niet dat hij zijn ouderlijk huis verlaat en bij zijn schoonouders intrekt, maar dat hij een nieuw gezin start. De man zal als hoofd en als priester van dit gezin zijn plaats innemen. Hij moet bereid zijn om zich toe te wijden aan zijn vrouw en gezin, zoals ook Christus Zich gaf voor de Gemeente. Eph 5:25; I Kor 7:3 De vrouw is hem als hulp en partner gegeven. Als er binnen een huwelijk een machtsstrijd voordoet, van wie eigenlijk de baas is, is dat huwelijk niet gezond. In een gezond huwelijk zal ieder zijn of haar eigen plaats innemen. Dit is een proces dat altijd voort duurt, en waarbij wij zeer zeker de Bijbel als richtsnoer nodig hebben. Het gezin is de hoeksteen van de samenleving. Daar leren we samen op te trekken, samen te delen, te verdragen, te lachen en te huilen, en uiteindelijk toch weer voor elkaar op te komen. God wil zijn zegen geven aan families. Er staan veel beloften in de Bijbel voor het huis en het geslacht van de rechtvaardige.

De Bijbel zegt; God haat de echtscheiding. (Mal 2:16) Hij weet hoeveel pijn dit brengt, met name bij de kinderen. Er zijn duizenden, zo niet miljoenen kinderen met een gebroken hart en met opgekropte woede, omdat hun ouders niet meer samen zijn. Criminaliteit en slecht leergedrag komt het meest onder deze jongeren voor. Laten we niet vergeten dat het mooiste geschenk, dat de ouders aan hun kinderen kunnen geven, is dat ze een gelukkig huwelijk hebben. Daarbij voelt het kind zich gelukkig en veilig. En wordt het voorbereid op de toekomst, want... zoals de ouders zongen, piepen de jongen.

Geheimenis.

Vanuit de gegevens die we hierboven gezien hebben, is het heel duidelijk dat God in de Bijbel aangeeft veel waarde te hechten aan het huwelijk. De Bijbel zegt verder over het huwelijk: "Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en op de gemeente." (Ef 5:32) De Bijbel noemt het huwelijk "een geheimenis", dat spreekt over de relatie van Christus en zijn Gemeente. Daar is geen ruimte voor een tweederangs- of surrogaat huwelijk.

Daarom moet de Kerk van Jezus Christus niet mee doen met het ongehuwd samenwonen en het afwijzen als seculair (werelds) gedrag. "Maar gij geheel anders, gij hebt Christus leren kennen ..." (Ef 4:20) De samenwonenden willen we oproepen: Bespreek dit samen met uw partner, en breng de nodige verandering aan. God houdt van u! Hij heeft het goede met u en uw relatie voor.

Jezus zeide:

"Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn Woord bewaren en Mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen"

Joh.14:23

TOT ZOVER DEZE STUDIE. WILT U MEER LEZEN?

www.christelijk-huwelijk.nl